

XI. Ince Budaváráért

A XVII. századnak világra-szóló eseménye volt Buda visszafoglalása. Ehhez képest XIV. Lajos nagy rablőhadjáratai, a dicsőséges angol forradalom, sőt Bécs felmentése is eltörpül. A győzelem hírére Európa valamennyi városában Te Deumot énekeltek, sokhelyütt napokon át tartó ünnepeket tartottak. Ha azt keressük, hogy kik dolgoztak legtöbbet a nagy cél érdekében, megállapíthatjuk, hogy a fölmentő hadjárat létrehozásában leginkább Rómában fáradoztak. Európa keréte szégyelni magát tehetetlensége miatt. E szégyenből azonban nem fakadtak volna eredményes tettek, ha nem támadt volna próféta, aki hatalmas szavával, szívós munkájával kifejezést adott a gondolatoknak és vágyaknak és a felriadt európai lelkiismeretet nem engedte többé elaludni.

A pápa erőfeszítései

XI. Ince pápa valóban a fáradhatatlan ébresztő és virrasztó szerepét töltötte be. Helyzete valóban nem volt könnyű. Politikailag, társadalmilag, sőt vallásilag is megosztott Európát kellett egységbe foglalnia. Ez az Európa jelentékeny részben nem szellemi vezérért, hanem ellenségét látta benne, de az Odescalchi-pápa hajthatatlan erélye nem ismert akadályt. Nyílegyenesen haladt előre a maga útján. Biztatott, tanácsolt, kért, könyörgött, békített, ahogyan éppen a helyzet kívánta. E nagy munkában odaadó, hűséges munkatársai voltak Buonavisi bécsi és Pallavicini varsói nunciások; ha pedig a diplomácia esődot mondott, ott volt Aviano Márk, a lángeljú kapucinus barát, kinek színe előtt elnémult a politikai cselészövény, kislelkűség és aggályoskodás, s átengedte helyét a céltudatos és belső meggyőződéstől sugallt cselekvésnek.

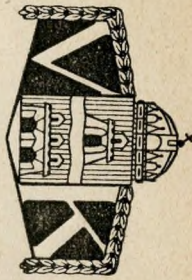
Anyagi áldozatok

XI. Ince jól tudta, hogy pusztán lelkesedéssel nem lehet ca-

tákat vinni. Amikor egyfelől harcra és lelkesedésre biztatta a keresztény fejedelmeket, másfelől szinte olvasatlanul bocsátotta rendelkezésükre a százezreket, Amit e téren tett, az valóban megérdemli elismerésünket és bámulatunkat. Magánéletében került minden fölösleges költségre, asztala a kor szokásától eltérően egészen egyszerű volt, udvartartásában a legszigorúbb takarékoságot honosította meg, csak azért, hogy legyen miből áldoznia a nagy keresztény célokért. Nemcsak önmagát adózattatta meg, hanem a papságra is jelentékeny adókat rótt. Így az osztrák birodalmi területre kiterjedő hatáskörrel megengedte, hogy a szerzetesrendek vagyonának egyharmadát a felszabadító háború céljaira lehet fordítani. Valóban elmondhatjuk, hogy a pápa bőkezűségénél csak lelkesedése és ügybuzgalma volt nagyobb.

Ekkora hit és áldozatkészség megtermette örvendetes gyümölcsseit. Sikertől kikészöbölni a nehézségeket, sikerült fölrázni a lelkiismereteket és a tervezgető-sékből végre tettek születtek, de mennyi munkájába, verítékébe, imádságába került a pápának, míg az események eddig eljutottak! Megsárgult diplomáciai akták százai beszélnek arról, milyen hősi erőfeszítésbe került Bécs felmentése és a budai hadjárat létrehozása. Valóban a pápának éjt nappallá tevő tevékenységére, hajthatatlan akaraterejére volt szükség, hogy Sobieszki lengyel király bizalmatlanságát el tudja oszlatni. Az ide vonatkozó fáradozások valóban a diplomáciai történet legérdekesítőbb fejezetei közé tartoznak.

Az eredmény megérte a fáradságot. Buda felszabadult és a hálás világ örömmel ismerte el II. Jákab angol királlyal: „Öszentsége szabadította fel Bécs városát. Ostromolta meg Buda várát. Századok óta nem ült Szent Péter székén, ilyen pápa”.

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Budapestre vonatkozó újságikrke			
Oszályozás			
Szerző:	XI Ince Budaváráért		
Cím:	A Ince Budaváráért		
Forrás:	A Ince		
(Hely)	(Idő)	(Köt. v. fizz.)	(Oldal)
	1949 aug 6		
Hely	Idő	Személy	Helyszám
	1686		

Székesvárosi házyomda 1926 — 8801

9.439